

УДК 378.016:81'243]:908

[https://doi.org/10.52058/2786-4952-2024-12\(46\)-225-234](https://doi.org/10.52058/2786-4952-2024-12(46)-225-234)

Гордун Світлана Миколаївна, кандидат філологічних наук, старший викладач кафедри іноземних мов гуманітарних спеціальностей, Волинський національний університет імені Лесі Українки, м. Луцьк, тел.: (0332) 24-82-48, <https://orcid.org/0000-0002-2523-8301>

ЛІНГВОКРАЇНОЗНАВЧИЙ АСПЕКТ ПРИ ВИВЧЕННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Анотація. Стаття присвячена дослідженню лінгвокраїнознавчого аспекту при вивченні іноземної мови в закладах вищої освіти. Актуальність теми зумовлена потребою інтеграції мовної освіти та культурних знань, які сприяють формуванню всебічно розвинених фахівців, здатних ефективно комунікувати в міжнародному середовищі. Вивчення іноземної мови не обмежується лише опановуванням граматичними структурами чи словниковим запасом; важливо також усвідомлювати соціокультурні контексти, в яких ці елементи функціонують.

В статті увага звертається увага на те, що лінгвокраїнознавство як компонент мовної освіти допомагає студентам краще розуміти культурні особливості, традиції та цінності носіїв мови, і як саме вони відбиваються в мові. В статті також аналізуються різноманітні методичні підходи до використання лінгвокраїнознавчих матеріалів у навчальному процесі. Зокрема, обговорюються способи використання автентичної літератури, матеріалів та історії для збагачення навчального матеріалу. У статті також підкреслюється важливість впровадження інноваційних підходів та мультимедійних технологій, які сприяють створенню автентичного мовного середовища та підвищують ефективність навчання.

Окремо розглядаються особливості міжкультурної комунікації, яка є ключовим елементом сучасного навчання іноземних мов. У статті наголошується, що використання лінгвокраїнознавчих матеріалів допомагає студентам не лише розвивати мовну та мовленнєву компетенції, а й формувати критичне мислення та емоційний інтелект, що в майбутньому допоможе їм стати більш адаптивними у глобалізованому світі.

Таким чином, лінгвокраїнознавчий аспект вивчення іноземної мови в закладах вищої освіти є важливим чинником для підготовки висококваліфікованих фахівців, здатних ефективно спілкуватися в міжнародному середовищі.

Ключові слова: лінгвокраїнознавство, міжкультурна комунікація, комунікативна компетенція, методика викладання, країнознавство.

Hordun Svitlana Mykolaivna Phd in Philology, Senior Lecturer of the Department of Foreign Languages for Humanities Students, Lesya Ukrainka Volyn National University, Lutsk, tel.: (0332) 24-82-48, <https://orcid.org/0000-0002-2523-8301>

LINGUOCOUNTRY STUDIES ASPECT OF FOREIGN LANGUAGE TEACHING A IN HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS

Abstract. The article explores the linguocountry studies aspect of foreign language learning in higher education institutions. The relevance of the topic is driven by the need to integrate language education with cultural knowledge, which contributes to the development of well-rounded professionals capable of effective communication in international environments. Learning a foreign language goes beyond mastering grammatical structures and vocabulary; it is also crucial to understand the socio-cultural contexts in which these elements function.

The article emphasizes that linguocountry studies as a component of language education help students better comprehend the cultural characteristics, traditions, and values of native speakers and how they are reflected in the language. The article analyses various methodological approaches to the use of linguocountry materials in the educational process. In particular, it discusses ways of using authentic literature, materials, and history to enrich the learning content. The article also emphasizes the importance of implementing innovative approaches and multimedia technologies that contribute to creating an authentic language environment and enhancing the effectiveness of learning.

The article specifically examines the features of intercultural communication, which is a key element of modern foreign language education. It emphasizes that the use of linguocountry materials helps students not only develop linguistic and communicative competencies but also foster critical thinking and emotional intelligence, which will enable them to become more adaptive in a globalized world.

Thus, the linguocountry studies aspect of foreign language learning in higher education institutions is a significant factor in preparing highly qualified professionals capable of effective communication in an international environment.

Keywords: linguocountry studies, intercultural communication, communicative competence, teaching methodology, country studies.

Постановка проблеми. У 2023 році парламент прийняв закон, у якому вказано, що англійська мова є офіційною мовою міжнародного спілкування в Україні. Тепер багато професій у сфері державного управління вимагатимуть високий рівень володіння англійською, оскільки одним із пріоритетів внутрішньої політики Європейського Союзу є вивчення іноземних мов. Окрім того, спільний економічний простір не може існувати без спільного мовного простору. Знання іноземних мов також може дати нам можливість відстоювати свої інтереси на світовій арені, ефективно комунікувати з іноземними

партнерами та інтегрувати український бізнес у європейську економічну систему. Звісно, що для досягнення взаєморозуміння та налагодження співпраці, ми намагаємося знайти спільні культурні особливості і шукаємо культурні універсалії, які є основою міжкультурної комунікації. Однак, цього недостатньо для ефективного спілкування, оскільки не зважаючи на процеси глобалізації, самоідентифікація народів і утвердження унікальності їхніх культур, накопичених насамперед у національних мовах є досить важливою в сучасному соціумі.

Попри дедалі більшу потребу у володінні іноземними мовами, часто виникають проблеми, пов'язані з недостатньою інтеграцією лінгвістичних та культурних аспектів у навчальний процес. Окрім того, сучасні підходи до навчання іноземної мови розглядають її не лише як засіб комунікації, а і як спосіб пізнання культури відповідного народу. Це передбачає розуміння звичаїв, традицій та засвоєння глобальних духовних цінностей. Тому ознайомлення з культурними, історичними, соціальними й економічними особливостями країни, мова якої вивчається, є одним із основних завдань вивчення іноземної мови. Такий підхід забезпечує поєднання національно-культурного компонента з мовним матеріалом, роблячи процес навчання більш ефективним та глибоким. Відсутність уваги до цих аспектів може призводити до поверхневого розуміння мови та культури, а також до недостатньої готовності студентів до міжкультурної комунікації.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У останні роки зросла увага до лінгвокраїнознавчого аспекту вивчення іноземних мов у закладах вищої освіти. Дослідження в цій галузі підкреслюють важливість інтеграції мовних і культурних компонентів для підготовки конкурентоспроможних фахівців. Так, ролі лінгвокраїнознавчого аспекту як складової частини процесу навчання іноземної мови присвятили свої дослідження такі вітчизняні та зарубіжні науковці як І. Васильцова, О. Коломінова, Бернард Баарс, Стефан Н. Елліот, Роберт Ладі та ін. Всі вони акцентують на необхідності включення культурних аспектів у навчальний процес для формування міжкультурної компетенції студентів. А. Солодка у своїх публікаціях пропонує застосування інтерактивних методів навчання, які включають культурні компоненти, такі як проєктна діяльність, рольові ігри та дослідницькі проєкти. Це сприяє глибшому розумінню мови в контексті культури [1].

А. Гапонів та М. Возна перші в Україні написали цілісну працю «Лінгвокраїнознавство. Англomовні країни», присвячену окремим англomовним країнам, де подають цікаві тексти про історію, географію, політичний устрій, культуру, освіту країн тощо, а також, що дуже важливо, глосарії географічних термінів з транскрипцією, тематичні глосарії із визначенням культурно-специфічних термінів та комплекс вправ для закріплення матеріалу на практичних заняттях чи для самостійної підготовки здобувачів вищої освіти [2].

Певні автори присвятили свої навчально-методичні матеріали окремим країнам, наприклад, Н. Нестеренко, К. Лисенко – Великій Британії [3],

О. Дубенко – США [4]. О. Селіванова, А. Ровицька, Т. Кириченко у своєму посібнику зосереджують увагу на особливостях соціокультурного функціонування англійської мови в англomовних середовищах [5]. Однак, незважаючи на значний інтерес до лінгвокраїнознавства багато його аспектів все ж залишаються недостатньо дослідженими.

Мета статті полягає в окресленні важливості лінгвокраїнознавчого аспекту при вивченні іноземних мов у закладах вищої освіти.

Виклад основного матеріалу. Лінгвокраїнознавство – це міждисциплінарна галузь мовознавства, що вивчає взаємозв'язок національно-культурного компонента з мовою, в якій він функціонує, задля ефективного вивчення іноземної мови. У контексті вивчення іноземних мов у вищій освіті це поняття охоплює не лише граматичні та лексичні аспекти мови, а й культурні, історичні, соціальні та політичні елементи, що формують мовну картину світу.

В. Гращенкова і С. Сергіна розглядають лінгвокраїнознавство як аспект викладання іноземної мови, через який реалізується кумулятивна функція мови і здійснюється акультурація адресата, що допомагає розвивати комунікативні здібності студентів [6]. Вони також виділяють п'ять методологічних принципів, на яких базується лінгвокраїнознавство:

1) перший принцип підкреслює суспільну природу мови, яка виступає засобом доступу до нової реальності. Єдність мови та національної культури відбивається у кількох функціях. Найважливішими з яких для лінгвокраїнознавства є комунікативна, культурна і накопичувальна;

2) другий принцип стосується засвоєння суттєвих фактів, норм і цінностей іншої культури людьми, які вирости в іншому національному середовищі. При чому важливо не лише передати інформацію про країну, але й сформулювати позитивне ставлення до неї;

3) третій принцип звертає увагу на необхідності формування позитивної думки про носіїв мови. Вивчення мови має сприяти зближенню народів і культур;

4) четвертий принцип передбачає цілісність і гомогенність навчального процесу. Лінгвокраїнознавча інформація повинна бути органічно вплетена у навчальні матеріали, а не вводиться штучно;

5) п'ятий принцип визначає специфіку країнознавчого підходу, який передбачає філологічний спосіб осмислення нової реальності через навчальний процес [6].

Якщо поглянути на історію методики викладання іноземних мов, то можна простежити, що вона розвивалася через аудіолінгвальний і граматико-перекладний підходи і логічно прийшла до розуміння того, що комунікативний метод є єдино правильним, оскільки дає можливість студентам розвинути свою мовленнєву компетентність. Варто зауважити, що елементи лінгвокраїнознавства стали частиною процесу вивчення іноземної мови дуже давно. Однак вперше теза про необхідність вивчення культури країни мови,

що вивчається, не тільки для розуміння автентичних текстів, а й для ефективної комунікації була висунута Н. Бруксом, і лише в 70-х рр. американські дослідники-етнолінгвісти Е. Д. Хірш, Дж. Ф. Кетт, Дж. Трефіл запропонували концепцію комунікативної компетентності, в якій особливу увагу приділено соціокультурному компоненту, який охоплює країнознавчу, лінгвокраїнознавчу та соціолінгвістичну компетенції.

Головною метою лінгвокраїнознавчої компетенції є забезпечення комунікативної компетентності в актах міжкультурної комунікації через правильне сприйняття мови співрозмовника і оригінальних текстів, що розраховані на носіїв мови [7]. Приходько Н. Г. зазначає, що в процесі міжкультурної комунікації відбувається обмін інформацією, досвідом, духовними цінностями представників різних культурних і наголошує, що учасники такої комунікації повинні не лише розуміти чуже, а і бути зрозумілим, спілкуючись чужою для себе мовою [8, С. 115]. Тому міжкультурна комунікація вимагає від нас знання про те, як культурні фактори впливають на спілкування, вміння коригувати свою комунікацію відповідно до культурних норм співрозмовника, здатність оцінювати та аналізувати різні культурні практики. Усі національні культури мають національні й інтернаціональні елементи. У процесі навчання іноземної мови нам потрібно сформулювати у свідомості здобувачів освіти поняття про нові предмети і явища, що не існують в рідній мові [6]. Однак Приходько Н. Г. взагалі називає будь-яке заняття з іноземної мови перехрестям культур та практикою міжкультурної комунікації, оскільки вважає, що кожне іноземне слово відображає відповідну культуру і за ним стоїть зумовлене національною свідомістю уявлення про світ [8, С. 116]. Саме лінгвокраїнознавчий матеріал досить часто є тим інструментом, який дає можливість здобувачу освіти отримати всі ці знання і вміння. Окрім того, він може розвинути мотивацію до вивчення іноземної мови у студентів.

Одним з ефективних методів при вивченні лінгвокраїнознавчого матеріалу є використання зіставного методу, коли ми порівнюємо Велику Британію та Україну, Сполучені Штати і Великобританію тощо. Це сприяє кращому і глибшому розумінню процесів і культурних особливостей країн, мова яких вивчається. Такий підхід до вивчення лінгвокраїнознавчого матеріалу викликає дискусії, цікаві обговорення, нетипові висновки, що сприяє також розвитку критичного мислення.

Використання цього методу вивчення іноземної мови часто використовують, до прикладу, в підручнику «Past Simple: Learning English through History and Culture» Д. Рондера і П. Томсона [9]. Цей підручник чудово підходить, як для вивчення освітнього компонента «Іноземна мова (за професійним спрямуванням)» для студентів істориків, так і для вивчення самого курсу «Лінгвокраїнознавство», а окремі його частини можна опрацьовувати зі студентами різних спеціальностей, адже підручник має не

лише історичні тексти, але і тексти присвячені літературі, спорту, соціально-економічним подіям у Великій Британії. У кожному розділі містяться завдання, в яких студенти мають порівняти події та процеси Великобританії з реаліями рідної країни. Окрім, різноманітних тестів для засвоєння вивченого матеріалу, автори подають креативні мовні завдання, які не лише розширюють словниковий запас студентів, але і дають їм можливість зрозуміти, як ті чи інші події впливають на мову. В кінці кожного розділу пропонуються творчі завдання, які передбачають написання есе, створення презентацій, чи проведення наукових розвідок, що безумовно сприяє не лише вивченню іноземної мови, але і розвиває креативність та критичне мислення у здобувачів освіти.

На практичних заняттях для студентів-юристів доцільно використовувати порівняння судової та законодавчої системи Британії та США, адже компетентний юрист повинен знати особливості державно-правової системи обох країн. До прикладу, терміни *solicitor / barrister* є унікальними саме для британської правової термінології, а термін *lawyer* є більш поширеним в міжнародному спілкуванні. Саме тому походження та відмінності цих лексем варто розглянути на практичних заняттях з англійської мови.

Студентам спеціальностей «Початкова освіта» і «Середня освіта» корисно порівнювати системи освіт англomовних країн і України. При використанні англomовних наукових матеріалів здобувачі повинні чітко розуміти різницю між цими системами, адже навіть термінологія цієї сфери є дуже відмінною. До прикладу, *boarding school* в Британії – це престижні школи, де діти живуть і навчаються, в той час, як в Україні школа-інтернат донедавна мала негативну конотацію і часто прирівнювалася до притулків; *high school* в США охоплює 8-12 класи (вік дітей від 14 років), в Британії – 7-11 (вік дітей від 11 років), а в Україні старша школа охоплює 10-11 (10-12) класи (вік дітей від 15 років). Незнання таких країнознавчих особливостей може призвести до непорозумінь і помилок.

Одним з основних завдань лінгвокраїнознавчої компетенції є також вивчення тих одиниць мови та екстралінгвістичних явищ, які найбільш яскраво зображують національні особливості зарубіжної культури. Сюди можна віднести мовний матеріал з національно-культурною семантикою, без еквівалентну лексику, реалії, фонові та конотативні лексичні одиниці, вербальні та невербальні форми мовлення. Це, з однієї сторони, дозволяє покращити рівень володіння іноземною мовою, а з іншої – здобувачі освіти отримують інформацію про цінності національної культури, ознайомлюються з фактами, етичними та естетичними нормами [10].

Створення ефективного мовного середовища передбачає використання оригінальних художніх і публіцистичних текстів, інтернет-ресурсів, блогів, подкастів, а також фольклорних творів, ідіом, прислів'їв та приказок, рольових ігор, що відображають національно-культурну специфіку, дискусій, проєкт-

них робіт для активного залучення студентів до обговорення культурних тем. Такі тексти і матеріали, які використовуються з метою розвитку мовної та культурної компетенції, повинні відповідати певним критеріям: відображати подібності та відмінності між культурами; включати специфічну лексику, мовні формули ввічливості та аспекти міжкультурної комунікації; демонструвати різні мовні варіанти (наприклад, американський, британський, канадський чи австралійський варіанти англійської) та діалекти (як у випадку з німецькими діалектами). У цілому, такі тексти мають служити відображенням культурних особливостей нації, оскільки саме це і сприяє формуванню в студентів навичок міжкультурного спілкування [11].

Так, студентів-філологів варто вчити проводити лінгвокраїнознавчий аналіз англomовних казок, легенд, оповідань, віршів, пісень тощо, адже в художній літературі завжди відображаються звичаї, традиції, вірування, історичні події країни. Вивчення автентичних текстів допомагає здобувачам освіти розширити свій словниковий запас, зрозуміти особливості соціуму і покращити навички читання і розуміння тексту. Ефективним завданням для студентів різних спеціальностей є також написання анотацій або реферування актуальних іншомовних статей з періодичних видань, або ж написання відгуків на фільми чи книги, в яких студенти висловлюють свої думки щодо прочитаного. Такі види завдань мотивують студентів звернути увагу на певні аспекти іншомовного суспільства, викликають роздуми і дискусії з актуальних питань, які висвітлюються в згаданій літературі. Здобувачі освіти шляхом критичного осмислення чужого способу життя мають можливість поглибити свої лінгвокраїнознавчі знання і навчитися ефективно комунікувати в іншомовному середовищі.

Сучасні тенденції розвитку освітнього процесу також акцентують на інтеграції мультимедійних технологій. Використання комп'ютерів і відеоматеріалів забезпечує новий рівень інтерактивності й залученості студентів. Такий підхід дозволяє змінювати традиційну структуру практичного заняття: замість стандартного заняття створюються нові форми у вигляді конференцій, екскурсій чи навіть тематичних зустрічей з іноземними гостями. Це сприяє формуванню мовної компетенції в реальних умовах. Також використання відео- та аудіоматеріалів у навчанні іноземної мови в межах лінгвокраїнознавчого підходу значно підвищує ефективність освітнього процесу. Ці матеріали дозволяють студентам безпосередньо ознайомитися з лінгвокультурною реальністю, демонструючи як мовленнєві, так і немовленнєві форми комунікації. Виступи видатних особистостей, інтерв'ю, художні та документальні фільми, особливо автентичні, створюють умови для занурення в іншомовне середовище. Це сприяє розумінню культурних аспектів країни, а також допомагає засвоїти мовні особливості, такі як інтонація, наголоси, діалекти, акценти та сленг.

Сучасна методика викладання іноземних мов зосереджується і на активному самостійному навчанні студентів, створюючи умови для їхнього самовираження та саморозвитку. Особливо важливим є впровадження принципів розвивального навчання, яке сприяє формуванню особистісної активності. Це, своєю чергою, стимулює позитивне ставлення до навчання, систематичність, наполегливість та успішність у здобутті знань, забезпечуючи безперервну освіту. Пізнавальна активність визначається як готовність і прагнення студента до вивчення нового, зокрема мовних та культурних аспектів країни, чію мову він чи вона опановує. Вона проявляється в ініціативі під час пошуку інформації, бажанні розширювати свої знання та застосовувати їх у повсякденному житті й інших дисциплінах. Досягнення цих цілей можливе через інтегроване вивчення мови та культури, що сприяє активній комунікативній і пізнавальній діяльності студентів. Самостійна підготовка матеріалів, наприклад про визначні події чи особистостей, створення проблемних ситуацій на заняттях не лише покращують якість знань, але і розвивають творчу ініціативу, що, своєю чергою, посилює пізнавальну активність, оскільки такі види діяльності передбачають самостійну роботу студентів з додатковою літературою іноземною мовою, словниками, журналами [6].

Висновки. Важливо підкреслити, що вивчення культури та мови нерозривно пов'язані. Мова є відображенням історії, традицій, цінностей суспільства, а тому її вивчення без культурного контексту буде поверхневим. Опанування таких знань забезпечує формування критичного мислення та готовності до міжкультурної взаємодії, що особливо актуально у професійній діяльності, де важлива здатність ефективно комунікувати в міжнародному середовищі.

Лінгвокраїнознавчий підхід дозволяє збагачувати мовленнєву практику студентів, занурюючи їх у культурні реалії країни, мова якої вивчається. Використання автентичних матеріалів (засобів масової інформації, літературних текстів, аудіо- та відеоресурсів), інтерактивних методів навчання (рольові ігри, дискусії, кейс-методи) не тільки сприяє підвищенню мотивації, ініціативності студентів на заняттях, але і розвитку когнітивних навичок та емпатії, розширюючи горизонти студентів. Сучасні мультимедійні технології дають можливість створити більш реалістичні умови для мовленнєвої практики, імітуючи живе мовне середовище. Такий підхід допомагає студентам опановувати не лише мовними навичками, але й соціокультурними кодами, що також сприяє формуванню толерантності та взаєморозуміння.

Отже, інтеграція лінгвокраїнознавчого аспекту в освіті сприяє не лише вдосконаленню мовної компетенції, але й формуванню особистості, здатної до продуктивного міжкультурного діалогу та співробітництва. Перспективними для подальших наукових розвідок є дослідження, які поєднують лінгвістику, психологію, лінгвокраїнознавство та педагогіку для створення ефективних методик навчання, що враховують когнітивні та емоційні аспекти засвоєння мови.

Література:

1. Солодка А. К. Теоретико-методичні засади крос-культурної взаємодії учасників педагогічного процесу вищих навчальних закладів: автореф. дис. ... доктора пед. наук: 13.00.07. Київ, 2016. 42 с.
2. Гапонів А. Б., Возна М. О. Лінгвокраїнознавство. Англomовні країни. Вінниця : Нова Книга, 2005. 464 с.
3. Нестеренко Н. М., Лисенко К. В. All Things English. Смак до життя по англійськи. Вінниця : Нова Книга, 2005. 160 с.
4. Дубенко О. Ю. Сполучені Штати Америки: путівник перекладача. Вінниця : Нова Книга, 2007. 504 с.
5. Селіванова О. І. English Through Cultures. Київ : Ленвіт, 2013. 480 с.
6. Гращенко В. В., Сергіна С. В. Лінгвокраїнознавство як аспект викладання іноземної мови у ВНЗ з метою забезпечення комунікативності навчання. URL: http://repository.kpi.kharkov.ua/bitstream/KhPI-Press/39698/1/Hrashchenkova_Linhvokrainoznavstvo_2009.pdf. (дата звернення: 25.11.2024).
7. Потюк І. Комунікативна компетенція як невід'ємна складова навчально-виховного процесу. *Молодь і ринок*. 2012. № 1. С. 128–132. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Mir_2012_1_29. (дата звернення: 25.11.2024).
8. Приходько Н. Г. Формування міжкультурної комунікації у процесі опановування іноземною мовою. *Стратегії міжкультурної комунікації в мовній освіті сучасного ВНЗ* : зб. матеріалів Міжнар. наук.-практ. конф., м. Київ (15 берез. 2016 р.). Київ : КНЕУ, 2016. С. 115–117. URL: <https://ir.kneu.edu.ua/server/api/core/bitstreams/03bbacaf-7f85-4c26-bae7-ca8f74272639/content>
9. David Ronder, Peter Thomson. Past Simple: Learning English through History and Culture. Garnet, 2012. 144 p.
10. Заволока С. І. Лінгвокраїнознавчий аспект викладання іноземної мови. *Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах*. Одеса, 2020. № 73, Т. 1. С. 59–62. URL: http://www.pedagogy-journal.kpu.zp.ua/archive/2020/73/part_1/12.pdf (дата звернення: 25.11.2024).
11. Линтвар О.М. Лінгвокраїнознавство як необхідна освітня компонента підготовки майбутніх перекладачів. *Актуальні питання іноземної філології*. № 16. Одеса: Видавничий дім «Гельветика», 2022. С. 122–127.

References:

1. Solodka A. K. (2016). Teoretyko-metodychni zasady kros-kulturnoi vzaiemodii uchasnykiv pedahohichnoho protsesu vyshchych navchalnykh zakladiv [Theoretical and methodological principles of cross-cultural interaction of participants in the pedagogical process of higher educational institutions]: Extended abstract of candidate's thesis. Kyiv [in Ukrainian]
2. Haponiv A. B. & Vozna M. O. (2005). Linhvokrainoznavstvo. Anhlomovni krainy [Linguocountry studies. English-speaking countries]. Vinnytsia : Nova Knyha.
3. Nesterenko N. M. & Lysenko K. V. (2005). All Things English. Smak do zhyttia po anhliisky [All Things English. Taste for life in English]. Vinnytsia : Nova Knyha.
4. Dubenko O. Yu. (2007). Spolucheni Shtaty Ameryky: putivnyk perekkladacha [The United States of America: translator's guide]. Vinnytsia : Nova Knyha.
5. Selivanova O. I. (2013). English Through Cultures. Kyiv : Lenvit.
6. Hrashchenkova V. V. & Serhina S. V. (2009). Linhvokrainoznavstvo yak aspekt vykladannia inozemnoi movy u VNZ z metoiu zabezpechennia komunikatyvnosti navchannia [Linguocountry studies as an aspect of teaching a foreign language in universities to provide communicative learning]. Retrieved from: http://repository.kpi.kharkov.ua/bitstream/KhPI-Press/39698/1/Hrashchenkova_Linhvokrainoznavstvo_2009.pdf [in Ukrainian]

Журнал «Перспективи та інновації науки»
 (Серія «Педагогіка», Серія «Психологія», Серія «Медицина»)
 № 12(46) 2024

7. Potiuk I. (2012). Komunikatyvna kompetentsiia yak nevid'iemna skladova navchalno-vykhovnoho protsesu [Communicative competence as an integral part of the educational process]. *Molod i rynok – Youth and the market*, 1. (pp. 128–132). Retrieved from: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Mir_2012_1_29 [in Ukrainian]

8. Prykhodko N. H. (2016). Formuvannia mizhkulturnoi komunikatsii u protsesi opanovuvannia inozemnoi movoiu [Formation of intercultural communication in the process of mastering a foreign language]. *Strategii mizhkulturnoi komunikatsii v movnii osviti suchasnoho VNZ – Strategies of intercultural communication in language education of modern universities: Proceedings of the International Scientific and Practical Conference*. (pp. 115–117). Kyiv : KNEU. Retrieved from: <https://ir.kneu.edu.ua/server/api/core/bitstreams/03bbacaf-7f85-4c26-bae7-ca8f74272639/content> [in Ukrainian].

9. David Ronder & Peter Thomson. (2012). Past Simple: Learning English through History and Culture. Garnet.

10. Zavoloka S. I. (2020). Linhvokrainoznavchyi aspekt vykladannia inozemnoi movy [Linguocountry studies aspect of teaching a foreign language]. *Pedahohika formuvannia tvorchoi osobystosti u vyshchii i zahalnoosvitnii shkolakh – Pedagogy of the formation of a creative personality in higher and general education schools*, 73. (Vol. 1), (pp. 59-62). Odesa. Retrieved from: http://www.pedagogy-journal.kpu.zp.ua/archive/2020/73/part_1/12.pdf [in Ukrainian].

11. Lyntvar O.M. (2022). Linhvokrainoznavstvo yak neobkhidna osvitnia komponenta pidhotovky maibutnikh perekladachiv [Linguocountry studies as a necessary educational component of training future translators]. *Aktualni pytannia inozemnoi filolohii – Current issues of foreign philology*, 16. (pp. 122-127). Odesa: Vydavnychy dim «Helvetyk» [in Ukrainian].